

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XIII.
Máj
2010

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 5

Ave, ave, ave Mária

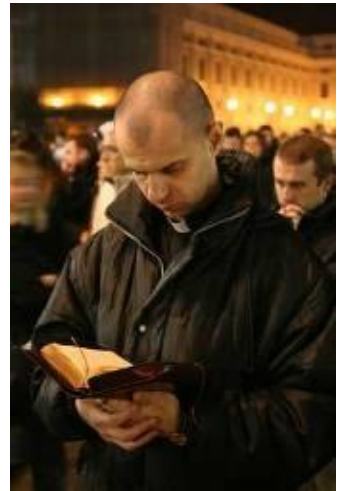
Drahí farníci, prežívajúc naďalej veľkonočné obdobie, začíname nový mesiac, ktorý je zo strany Cir-kvi a nás veriacich zvláštnym spô-sobom zasvätený Panne Márii. Skr-ze májové pobožnosti, cez spevy a modlitby, uctieваме si našu ne-beskú Matku. Medzi týmito modlit-bami vynikajú Loretánske litánie, kde Pannu Máriu vzývame pod rôz-nymi titulmi a prosíme ju o pomoc a ochranu. Úloha Panny Márie je neodlučiteľne spojená s vykupiteľ-ským poslaním Ježiša Krista, ktoré vyvrcholilo jeho zmŕtvychvstaním. Preto úcta k nej neumenšuje preží-vanie veľkonočných udalostí, ale ho umocňuje. Ona sa stala Matkou Kristovou, ako Panna verná zostala

so svojim synom až dokonca a pod krížom sa stala aj Matkou Cirkvi. Ako matka nás neustále privádza bližšie k svojmu božskému synovi. Apoštoli „jednomysel’ne zotr’vávali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi“. (Sk 1,14) Aj my pri našich modlitbách, spoločných či individuálnych, prosme Pomocnicu kresťanou, Pannu najmúdrejšiu, Kráľovnú pokoja, aby sme zostali verní Kristovi, ktorý pre nás zomrel a vstal z mŕtvych a takto sa pripravujeme na vyvrcholenie veľkonočného obdobia, Ježišovo nanebo-vstúpenie a zoslanie Ducha Svätého. Svätá Mária, oroduj za nás!

Peter Škultéty

„Vernost’ Krista, vernost’ kňaza“

Kňaz – odborník v duchovnom živote

Pri návšteve pápeža Benedikta XVI. V Poľsku (25. – 28. 5. 2006) ma prekvapilo v jeho príhovore ku kňazom, že sa nezastavil na všeobecnej úrovni, ale že poukázal na konkrétne veci. A to, čo očakávajú od kňazov veriaci. „*Veriaci očakávajú od kňazov iba jednu vec: aby boli odborníkmi v napomáhaní stretnutia človeka s Bohom. Od kňaza sa nevyžaduje, aby bol odborníkom v ekonómii, v stavebníctve alebo v politike. Očakáva sa od neho, že bude odborníkom v duchovnom*

živote. ... Veriaci od neho očakávajú, aby bol svedkom večnej múdrosti, ktorá je obsiahnutá v zjavenom slove.“

Pre mnohých kňazov, ktorí ho počúvali boli pápežove slová duchovnou obnovou v pilulke. Slová, ktoré zasiahli jadro veci. Pápež pripomenul, kde je prameň kňazstva – je ním živý vzťah s Darcom povolania. Najdôležitejší je čas zdanlivo stratený, ten strávený na modlitbe.

Komentátori zdôrazňovali z tejto návštevy pápežovo tvrdenie o Cirkvi, ktorá hoci je svätá, je zároveň Cirkvou hriešnikov. Zároveň je potrebné uniknúť arogantnej póze sudcov predchádzajúcich pokolení, nie negovať hriechy minulosti, ale tiež ľahkomyselne nehádzať obvinenia.

Takéto ľahkomyselné obvinenia môžeme vidieť v poslednom období, keď médiá v posledných týždňoch prinášali nové správy o prípadoch údajného sexuálneho zneužívania zo strany rímskokatolíckych kňazov. Reagovala na to Elizabeth Levová v časopise „Politics Daily“, kde píše o súčasnej antiklerikálnej nálade v médiách: „Nikto nepopiera, že malá menšina kňazov spôsobila veľa bezprávia svojimi zlými činmi, no ich zlé správanie sa zneužilo na poškodzovanie dobrého mena prevažnej väčšiny kňazov, ktorí konajú svoju prácu vo farnostiach bez mnohého rozruchu a príkladným spôsobom. ... Tým sa paušálne diskredituje celý kňazský stav.“

Samozrejme, že sa tým nechcú zakryť previnenia kňazov, ktoré sa stali. Pápež Benedikt XVI. počas tohtoročnej návštevy na Malte (17. – 18. 4. 2010) povedal novinárom, že: „Cirkev bola ranená našimi hriechmi“. V súvislosti so sexuálnymi škandálmi, ktoré otriasli Cirkvou, povedal pápež ešte pred návštevou Malty, 16. apríla 2010, že sa musíme „my kresťania“ zodpovedať za svoje hriechy a uznať svoje chyby. „Musím povedať, že my kresťania, sme sa v poslednom čase vyhýbali slovu „pokánie“,“ vyhlásil a dodal: „Otvorme sa odpusteniu... a nechajme sa zmeniť. Bolesť pokánia, ktoré je očistou a premenou, je pozhnaním, pretože je to obnova a cesta k večnej spáse.“

Na medializované škandály kňazov reagoval aj pri tohtoročnej sv. omši na Zelený štvrtok v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave arcibiskup Róbert Bezák v homílii, v ktorej sa zameril na osobnosť kňaza. Pri homílii povedal, že veriaci majú právo na dobrých kňazov. Spomenul, že keď i učeníci Krista mali množstvo nedostatkov a niektorí i zradili a od neho odišli, aj: „*My kňazi nemôžeme byť iní, ako to píše Sväté písmo*“.

„*Sme všelijakí, poznáte nás,*“ povedal. Pripustil, že sú medzi kňazmi aj takí, ktorí konajú i autoritársky, takí, čo žijú v zajatí návykov či s problémami s alkoholom a morálnymi prehreškami. „*A v mnohom je pravda to, čo píše médiá, nie je to iba útok voči Cirkvi,*“ uviedol. Dodal, že aj kňazi sa chcú posunúť ďalej: „*Chceme aj my žiť tým, čo je dôležité pre každého človeka a robiť patričné kroky. (...) Veľká noc je pre nás pozvaním. Nie tým, že budeme iba vykonávatelmi liturgických gest, ale tým, že pocítíme, že nás si Kristus vybral,*“ povedal arcibiskup Bezák.

Na záver homílie arcibiskup Róbert Bezák poprosil o zhovievavý pohľad na kňazov a modlitbu. „*Aby sme vytvorili jedno spoločenstvo, aby bol Kristus v každom z nás*“.

Práve v Roku kňazov si viac uvedomujeme potrebu modlitby za kňazov, *aby boli odborníkmi v napomáhaní stretnutia človeka s Bohom a boli dobrými kňazmi*. Pretože ako povedal arcibiskup Róbert Bezák: „*Veriaci majú právo na dobrých kňazov*“ a tiež aj „*na odborníkov v duchovnom živote*“ a k tomu potrebujeme aj modlitby veriacich.

Apoštolsko-misijný experiment

Hong Kong a Macau, Taiwan, Čína
21. 1. – 5. 4. 2010

Prvá etapa: Hong Kong a Macau

21. 1. – 3. 2. 2010

(pokračovanie)

V Macau: Spletitosť rozličných aspektov života mesta

Z Hong Kongu stačí len jedna hodina loďou, aby sa človek ocitol v rovnakom, teda čínskom a zároveň v úplne inom svete, ktorý predstavuje pobrežné mesto Macau. Obyvatelia sú Číňania, avšak architektúra mesta je veľmi silne preniknutá európskou, resp. portugalskou kultúrou. Miestny paradox posilňuje aj skutočnosť, že v meste možno nájsť dvadsaťsedem zväčša barokových kostolov a zároveň „čínske Las Vegas“ – 33 obrovských kasín, – zábavný či hazardný priemysel sa tu silne rozvinul po druhej svetovej vojne. Oficiálnou rečou je portugalčina a čínština v jej kantónskej

podobe. V súčasnosti má mesto asi 650 000 obyvateľov, z toho 3% tvoria katolíci. Podobne ako Hong Kong, aj táto oblasť je od roku 1997 pričlenená k Číne, avšak zároveň má výsadu kultúrnej, ekonomickej a náboženskej slobody.

... vzhľadom na slovenskú diskusiu o kasínach

Pre tunajšiu vládu je to rozhodne výhodný biznis. Veď až 40 % zisku ide do štátnej pokladnice. A o zisku nemožno ani najmenej pochybovať. Napr. najdrahšie tunajšie kasíno má vstupný priestor

vydláždený do skla zaliatymi kilogramovými tehličkami rýdzeho zlata. Spolu je ich v dlážke 126 ks. Návrat všetkých nákladov na stavbu tohto kasína sa vrátil už za deväť mesiacov jeho existencie – teda o peniaze tu nie je núdz. Dokonca na prvý pohľad sa rieši aj otázka nezamestnanosti, veď na výstavbu, údržbu a prevádzku kasín je potrebných mnoho pracovných síl. Zdá sa, že nezamestnanosť

je v Macau skutočne nízka – ale v skutočnosti to nie je až také ružové, nakoľko tieto „podniky“ nie sú skutočne solídnyimi podnikmi, ktoré by zabezpečovali ľuďom dôstojnú zmluvnú prácu. Pracuje sa tu bežne dvanásť hodín denne, za veľmi nízky plat, bez oficiálnej zmluvy a poistenia, nehovoriac o ďalších morálne a psychicky devastujúcich účinkov – závislosť, chudoba, zničené a rozbité rodiny, ako aj ďalšie negatívne fenomény – ako sú prostitúcia, drogy a kriminalita. Rozdiely sú viditeľné a citeľné aj na prvý pohľad – napr. v Hong Kongu, keď cestujete poschodovým autobusom z letiska do centra, na prízemnom podlaží si môžete nechať všetku batožinu a potom si pokojne sadnúť na poschodie autobusu. Naopak v Macau, väčšina domov má na oknách mreže, dokonca aj tie vo výškach, lebo vraj zlodejov je tu veľa a sú veľmi vynaliezaví.

Macau – jezuitská kolíska na ceste do Číny

Z historického hľadiska je významný fakt, že Portugalci boli prví európski moreplavci, ktorí doplávali k pobrežiu Ďalekého východu. V roku 1543 sa dostali do Japonska, (čo značí, že František Xavérsky bol jedným z prvých Európanov

v Japonsku, ktorí sa sem dostali po mori, podobne ako Mateo Ricci v Pekingu).

Portugalci sa natrvalo usadili v Macau v roku 1557. Tak sa toto mesto stalo portugalským koloniálnym centrom a zároveň hlavnou morskou obchodnou bránou do Číny. Z Portugalska v roku 1565 prišli aj jezuiti. Neskôr, v roku 1583 sem dorazil a počas niekoľkých mesiacov sa tu učil čínsky jazyk aj veľký misionár Číny Mateo Ricci, ktorý sa mimochodom narodil práve v roku (1552), keď František Xavérsky zomrel pred bránou Číny. Jezuiti tu v roku 1594 založili svoje prvé kolégium, na ktorom, okrem iných študoval čínsky jazyk aj známy misionár v Číne, Adam Shall. V roku 1602 tu jezuiti v blízkosti kolégia postavili veľký kostol „Mater Dei“, z ktorého sa dodnes zachovala už len fasáda. Mesto Macau sa počas viac ako 400 rokov stalo akousi baštou kresťanstva na čínskom území, čo vyjadruje aj preklad názvu Macao: „Mesto Božieho mena“.

Historické múzeum v Macau svojou úvodnou expozíciou najskôr uvádza do všeobecných dejín Číny, keď zdôrazňuje význam čínskeho porcelánu, hodvábu a tradíciu čínskeho čaju, pričom upozorňuje, že to boli práve Číňania, ktorí objavili papier, tlač, kompas a pušný prach.

Historické múzeum o jezuitoch

Úprimné dojatie som pocítil, keď som zistil, že značná časť expozície múzea patrí práve výpovedi o tom, čím sa stali jezuiti v dejinách tohto mesta. Popri mnohých sakrálnych artefaktov, ako sú monštrancie, liturgické oblečenia či knihy, ktoré hovoria napr. o jezuitských mariánskych kongregáciách v Číne, múzeum sa

pýši napríklad aj Gutenbergovým vynálezom tlačiarne, ktorý sem v roku 1588 priviezol páter Alexander Valignano. Zaujímavé sú aj rozličné prístroje, ktoré pripomínajú, že jezuiti, ktorí prišli do Číny sa skutočne vyznali vo vtedajších astronomických vedách. Úsmev na tvári mi vylúdlil čínsky porcelán, ktorý je tu vystavený ako porcelán z Quingovej cisárskej dynastie, pričom modro-biely porcelán je vyzdobený písmenami IHS☉.

Nemenej zaujímavým príbehom, ktorý múzeum interpretuje, je pamätná udalosť z 24. júna 1622, keď sa k pobrežiu Macau priblížilo trinásť vojenských holandských lodí na palube s 1 300 vojakmi, ktoré delostreleckou paľbou zdemolovali časť mesta a začali ho drancovať. Príbeh s hrdosťou vykresľuje udalosť, keď istý jezuitský páter Roah, ktorý „náhodným“ výstrelom z kanóna z takmer zdemolovanej pevnosti, ktorá stála hneď vedľa nášho kolégia, zničil Holanďanom muničný sklad, načo sa obyvatelia Macau vzchopili a vyhnali Holanďanov zo svojho ostrova. Tí boli vraj tak zmätení, že pri úteku potopili viacero zo svojich lodí.

Zaujímavo znel aj podobný príbeh, ktorý sa odohral na cisárskom dvore „Zakázaného mesta“ v Pekingu, keď bezradnému cisárovi, ktorý sa po úteku svojho vojska ocitol v obkľúčení, pomohli

jezuiti, ktorí vyrobili kanón a zničili ním nepriateľské muničné sklady a tak ochránili cisára od pohromy. Toľko legendy! V každom prípade, aj tieto príbehy poukazujú na istú pravdu, ktorá o jezuitoch v Číne vždy platila a z toho čo vidím teraz, je aktuálnou aj teraz. Totiž, že prišli do Číny nie ako nadradení kolonizátori, ktorí by chceli vnútiť tunajšiemu ľudu inú kultúru, ale prišli ako pokorní, vzdelaní a citliví ľudia, ktorí darovali svoje životy pre skutočný, celostný a evanjeliový rozvoj a obranu tunajších obyvateľov.

Jezuitskú komunitu v súčasnosti

tvorí štrnásť jezuitov z rozličných krajín, ako napr. z Macau, Taiwanu, Portugalska, Španielska, Francúzska, Talianska, Poľska, Argentíny, Kanady či Brazílie. Oficiálnym jazykom v komunite

je angličtina a stolovanie je na európsky spôsob. Okrem čínskeho provincialátu sa tunajší jezuiti angažujú hlavne vo vzdelávacom, sociálnom a kultúrno-medzináboženskom apoštoláte.

Pokiaľ ide o **vzdelávacie apoštolát**, jezuiti tu vedú dve veľké školy pre chlapcov a dievčatá vrátane základnej a strednej školy, do ktorých chodí asi 3000 žiakov z chudobných vrstiev obyvateľstva. Zaujímavosťou je, že až 70 % škôl je v Macau katolíckych a štát tu školy plne finančne hradí. Vyučovacím jazykom je čínsky jazyk v jeho kantónskej podobe.

Pomerne mladý poľský jezuita (53 rokov), Artur Wardega, je riaditeľom tzv. **Macau Ricci Inštitute** – ktorého cieľom je kultúrny a náboženský dialóg s Čínou.

Šéfkou tzv. **Casa Ricci**, je pani Cecilia Chang, ktorá v spolupráci s jezuitmi

pomáha pri organizácii stredísk pre sociálnu pomoc v Macau a tiež v Číne, hlavne ľuďom chorým na AIDS a na malomocenstvo.

Cieľom môjho týždňového pobytu v Macau, ako ho určil čínsky provinciál páter Louis Gendron bolo jednak spoznať tunajšie apoštolské diela Spoločnosti Ježišovej a potom služba pre fyzicky a mentálne postihnutých ľudí. Tunajší **charitatívny ústav sv. Alojza Gonzágu** založil asi pred 20 rokmi španielsky jezuita Luis Ruiz SJ a dnes ho vedie 5 rehoľných sestier z Indie, z Kongregácie Milosrdných sestier od sv. Anny. Chorých mužov je tu 133 a 64 členov personálu. Denne som tu mal možnosť slúžiť akúsi „turičnu“ sv. omšu, nakoľko ja som sa modlil po anglicky a sestry spolu s chorými odpovedali po čínsky. Pokiaľ ide o samotnú starostlivosť, zažíval som tu (moju vlastnú a tiež ich) reálnu chudobu, a tak som sa im pokúsil darovať moju chudobnú službu – pokúšal som sa s nimi hrať tie najjednoduchšie hry a pomáhať im kŕmiť ich lyžičkou, ako sa kŕmia malé deti, nakoľko mnohí z nich majú ochrnuté končatiny. Niektorí z nich ma zaujali svojou „žiarou“. Napríklad ako 35 ročný Fong Cheng On. Keď mal 14 rokov, pichol si nejaký nainfikovaný kokain, následkom jeho účinkov ochrnut. Teraz je už v tomto ústave dvad-

sať jeden rok ochrnutý a na vozičku, no vždy však usmiaty, veľmi komunikatívny. Akési slniečko – ktoré tu stále svieti. Každé ráno je prítomný na sv. omši.

„Chudoba ako ochranná hradba rehoľného života“

Svätý Ignác nás v Konštitúciách pozýva, aby sa pre nás chudoba stala akousi ochrannou hradbou – tieto slová o chudobe mi prichádzajú na myseľ, keď uvažujem o živote z perspektívy skúsenosti v Hong Kongu a v Macau.

Čo je však chudoba? Hong Kong je určite veľmi moderné, rozvinuté a bohaté mesto. Jeho vycibrená stavebná architektúra o tom presvedča na každom mieste, dokonca ešte aj tými päťdesiat poschodovými obytnými vežiakmi. No otázka stále ostáva: čo je bohatstvo a čo je chudoba? Je to bohatstvo alebo chudoba žiť na 49 poschodí so super výhľadom na všetky strany, obkolesený toľkými mrakodrapmi, že na cestu sa lúč slnka ani nedostane? Isté ešte za tmy do práce, ktorá neprináša záľubu ani radosť, vracat' sa za tmy a zvyšok večera stráviť medzi štyrmi stenami pred televíziou alebo na internete, či v kasíne? Často bez hlbších priateľstiev, bez kontaktu s prírodou, s umením, s krásou, bez modlitby, lebo niet ku komu sa modliť, niet viac schopnosti pre kontakt s „duchom“, akoby zakrpatela – či nie je toto tá hrozná forma chudoby, ktorá naozaj mrzačí človeka, keď ho oberá o schopnosť kontaktu so Životom? Ako takýmto ľuďom ponúknuť Život, Ducha, Krista? Ako ukázať farby tomu, čo vidí len čierno-bielo? Ako...? A ako si v takomto svete uchovať vieru, ako si uchovať živý záujem o všetko, čo dýcha skutočným Životom? Ako sa ohradiť múrom, ktorý

ochráni pred pestrofarebným smrtiacim šípom – ako sa nenechať zmrzačiť túžbou mať, vlastniť, byť dobre zabezpečený? Ako ostať slobodný a otvorený pre bohatstvo chudoby? Otázky asi pre každého, osobitne aktuálne však asi pre každého misionára.

V Macau, vzhľadom na bohatstvo a chudobu, ma oslovili dve perspektívy života: prvá, je perspektíva tisícok ľudí, ktorí trávajú hodiny a hodiny v tridsiatich-troch kasinách tohto mesta. Skutočnosť, že v nijakom kasíne nenájdete hodiny a atmosféra v nich je 24 hodín denne rovnaká, má pre mňa – okrem otázky chudoby – aj iný hlboký symbolický význam – bezčasový priestor, večnosť, ale nebo to asi nebude, aj keď často je tam nápis „paradise“... Tieto luxusné herne s prepychovými hotelmi sú akoby novodobými „chrámami“, v ktorých sa ľudia klaňajú „duchu“, ktorý ich vyprázdňuje, zotročuje, zväzuje, infikuje akoby nevyliciteľnou chorobou. Prešiel som tromi z nich, no medzi tými stovkami a stovkami ľudí, som nenašiel pokojne usmiateho človeka. Všetci veľmi vážni, hoci hrajú..., áno, veď často bezmyseľne hrajú o život.

Druhú perspektívu tvoria telesne a mentálne postihnutí ľudia tu v Macau, v ošarpanom ústave, kde strecha preteká, s izbami, ktoré sú skôr veľké 30 lôžkové haly. Do obeda som s nimi trávil čas tak, že som im vymýšľal veľmi jednoduchú zábavu. Boli veľmi, veľmi jednoducho oblečení, mnohí aj bosí, možno povedať úplne, ale úplne chudobní ľudia, niektorí aj ochrnutí, nič nevlastiaci, ani kontrolu nad sebou. Akoby už ani diabol nemal o nich záujem, resp. akoby už nad nimi nemal nijakú moc, akoby im už nemal čo vziať..., skutočne chudobní..., niektorí možno smutní, ale nepovedal by som nešťastní – a už určite nie prázdni, tak

prázdni akých možno stretnúť v kasinách. Keď som s týmito ľuďmi trávil čas, nebol to jednoduchý čas, zo začiatku to bol pre mňa aj šokujúci čas, no stále viac a stále hlbšie som cítil, že tu, pod týmto „šedivým“ povrchom niečo je, že tam pulzuje niečo silné, bohaté, zdravé, reálne opravdivé. Že za týmito chudobnými životnými podmienkami, je skryté isté bohatstvo, sloboda, niečo, čo neviem presne vyjadriť slovami, čo je však reálne prítomné – niektorí svätci hovoria o tom, ako medzi chudobnými stretli Krista tajomstvo skutočného Života, ktorý sa zjavuje maličkým.

O niekoľko hodín moja cesta v apoštolstvo-misijnom experimente pokračuje na ostrov Taiwan, na ktorom strávim 30 dní. Počas prvých štyroch dní je na programe spoznávanie jezuitským apoštolských diel na tomto ostrove, potom sa zúčastním dvojdnového stretnutia jezuitov čínskej provincie a zvyšok mesiaca strávim v centre pre mentálne postihnuté deti.

Vďaka za vaše modlitby.

S bratským pozdravom,

Leo

RÍM – farská púť

Farská jesenná púť do Ríma sa uskutoční v dňoch 14.09.2010 – 19.09.2010.

Púť je spojená aj s audienciou u sv. Otca Benedikta XVI.

Sprevádzať po Ríme bude náš duchovný otec JCLic. Peter Škultéty.

Podrobnosti nájdete na nástenke vo všetkých troch kostoloch našej farnosti.

Záujemcovia sa môžu prihlásiť u pani Aleny Lastovičkovej, Suchá nad Parnou 195, alebo aj telefonicky na čísle: 0908/789857 do 15.05.2010.

Do tohto termínu je potrebné priniesť vyplnenú prihlášku a zaplatiť zálohu 100,- €.

Prihláška na zájazd do Ríma

Súhlasím s tým, aby na základe zákona č. 428/2002 o ochrane osobných údajov, boli moje nasledovné údaje poskytnuté za účelom poistenia zájazdu do Ríma v dňoch 14.09.2010 – 19.09.2010. Súhlas vydávam po dobu konania zájazdu. Toto potvrdzujem vlastnoručným podpisom.

Meno		číslo pasu, alebo OP	
Priezvisko		rodné číslo	
Adresa		Ulica	
PSČ		kontaktný telefón	

.....
Podpis

Termin	Cena
14.9. - 19.9.2010	283,- €

R Í M

1.deň

odchod zo Slovenska ráno, tranzit cez Rakúsko, jazda Talianskom, ubytovanie

2.deň – AUDIENCIA.

Audiencia u Sv. Otca, prehliadka chrámu sv. Petra s možnosťou návštevy kopule, Vatikánske námestie a Vatikánske múzea (platený vstup) alebo osobné voľno, Anjelský hrad a most.

3.deň – ANTICKÝ RÍM.

Forum Romanum, Cisárske fóra, Trajánovo fórum, Kapitol, Colosseum, Via Apia Antica, katakomby, Carachalove kúpele (platený vstup)

4.deň – BAZILIKY.

Sv. Klement (relikvie sv. Cyrila), sv. Pavol v okovách, Santa Maria

Maggiore, Lateránsky palác, Piazza Navona, Španielske schody
5.deň – OSTIA.

Ostia je krajina za hradbami Ríma. Bazilika Sv. Pavol za hradbami, ostijské náleziská a vykopávky, voľný čas na plážach Ostie, podvečer barokové rímske vily a fontána di Trevi. Večer odchod na Slovensko

6.deň

návrat na Slovensko v skorých ranných hodinách

V cene je zarátané: doprava autobusom, ubytovanie s raňajkami, prehliadky podľa programu bez vstupov, služby sprievodcu, povinné poistenie CK

V cene nie je zarátané: komplexné cestovné poistenie, vstupy do múzeí a bazilík Vatikánske múzeum 14,-€, sv. Klement 5,-€, kupola sv. Petra 5,-€, Colosseum 12,-€

Apoštolát modlitby na mesiac máj:

- **Všeobecný:** Aby sa skončil hanebný obchod s ľuďmi, ktorý bolestne zasahuje milióny žien a detí.
- **Misijný:** Aby kňazi a rehoľné osoby, ako aj laici zaangažovaní v apoštolskej práci účinne vnášali misionársku horlivosť do zverených spoločností.
- **Úmysel KBS:** Aby kňazi s dôverou hľadali útechu a posilu v Nepoškvrnenom Srdci Panny Márie a spoločnou modlitbou s veriacimi prehlbovali mariánsku úctu.

apríl v našej farnosti

pokrstení:

- * 23. 2.2010 Matúš Halaksa, Zvončín
- * 23. 2.2010 Lusáš Halaksa, Zvončín
- * 1.12. 2009 Natália Korbová, Suchá
- * 22. 8.2009 Alexandra Jarábková, Bratislava
- * 27.11.2009 Tomáš Uher, Bratislava
- * 14. 3.2006 Kristína Mária Dobiašová, Opoj
- * 13. 3.2010 Karin Mária Oravcová, Opoj

sviatosť manželstva uzavreli:

24.04. Martin Bomba a Zuzana Kóňová

zosnulí:

- † 9.4. Miloš Horník, 51 rokov
- † 20.4. Juraj Šesták, 55 rokov

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PŠČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor:

JCLic. Peter Škultéty, administrátor

e-mail: suchanadparnou@fara.sk

grafická úprava: Ing. Peter Spusta

e-mail: spusta8@mail.t-com.sk

www.suchanadparnou.fara.sk

náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu

v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

Výročia, pripravované akcie

2.5. – biskupská vysviacka Mons. Ján
Orosch, pomocný biskup (2004), Trnava

2.5. – biskupská vysviacka Mons.

Stanislav Zvolenský, arcibiskup,

metropolitá (2004), Bratislava

3.5. – výročie smrti Mons. Jozef Feranec,

biskup (2003), Banská Bystrica

13.5. – výročie zjavenia Panny Márie vo
Fatime (1917)

14.5. – začiatok novény k Duchu Svätému

16.5. – 44. svetový deň spoločenských
komunikačných prostriedkov

16.5. – zbierka na katolícke masmédiá

18.5. – výročie narodenia pápeža Jána
Pavla II. (1920, †2005)

18.5. – biskupská vysviacka Mons. Peter

Dubovský, SJ, emeritný biskup (1961,

†16.4.2008), Banská Bystrica

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na máj

Rozpis svätých omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

štvrtok v Suchej po sv. omši tichá adorácia do 19.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. mája – 5. veľkonočná nedeľa

18.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

9. mája – 6. veľkonočná nedeľa

18.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

13. mája – Nanebovstúpenie Pána

18.00 – Suchá, v stredu, platná na sviatok

7.30 – Košolná;

17.00 – Zvončín; 18.00 – Suchá

16. mája – 7. veľkonočná nedeľa

7.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

10.30 – Suchá – slávnosť prvého svätého prijímania

23. mája – Svätodušná nedeľa - Turíce

18.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

24. mája – Svätodušný pondelok

18.00 - Suchá

30. mája – 9. nedeľa v cezročnom období Najsvätejšia Trojica

18.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

Máj 2010

Veľkonočné a Cezročné obdobie

So 1 Jozef, robotník

Ne 2 5. veľkonočná nedeľa

Po 3 Filip a Jakub, apoštolí

Ut 4 Florián, mučeník

St 5 Gotthard, biskup

Št 6 Dominik Savio

Pi 7 bl. Gizela

So 8 Viktor, mučeník

Ne 9 6. veľkonočná nedeľa,

Po 10 Ján z Avily, kňaz (Križový deň)

Ut 11 Mamert, biskup (Križový deň)

St 12 Nerej, Achilej a Pankrác, muč. (Križ. deň)

Št 13 Nanebovstúpenie Pána

Pi 14 Matej, apoštol

So 15 Žofia, panna, mučenica

Ne 16 7. veľkonočná nedeľa

Po 17 Paschal Baylonský, rehoľník

Ut 18 Ján I., pápež, mučeník

St 19 Peter Celestín, pápež (Kántry)

Št 20 Bernardín Sienský, kňaz

Pi 21 Krištof Magallanes, kňaz a spol. (Kántry)

So 22 Rita z Kassie, rehoľníčka (Kántry)

Ne 23 Svätodušná nedeľa - Turíce

Po 24 Svätodušný pondelok

Ut 25 Béda Ctihodný, kňaz, učiteľ Cirkvi

St 26 Filip Neri, kňaz

Št 27 Augustín z Canterbury, biskup

Pi 28 Viliam, mních

So 29 Maxim, biskup

Ne 30 9. nedeľa v cezročnom období Najsvätejšia Trojica

Po 31 Petronela, panna, mučeníčka